

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 stycznia 2016 r. w Warszawie

sprawy z wniosku (...) ***SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ***

spółki komandytowo-akcyjnej w R.

z udziałem (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

- o udzielenie zabezpieczenia

postanawia: oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowo-akcyjna w R. domaga się udzielenia zabezpieczenia roszczeń o:

1. zakazanie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C. wytwarzania, wprowadzania do obrotu i eksportu osłonek VulcanoTube i VulcanoTube Transparent,

2. nakazanie publikacji wyroku, na koszt obowiązanej, w ciągu miesiąca od jego uprawomocnienia się, w ogólnopolskim wydaniu dziennika Gazeta (...), o wymiarze nie mniejszym niż połowa strony i czcionką 12’,

których uprawniona zamierza dochodzić ze względu na naruszenie przez obowiązaną prawa do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod nr (...) - (...), poprzez:

a. zakazanie obowiązanej - na czas trwania postępowania - wprowadzania do obrotu towarów w postaci osłonki o nazwie VulcanoTube, VulcanoTube Transparent,

b. nakazanie zajęcia towarów w postaci osłonek VulcanoTube oraz VulcanoTube Transparent znajdujących się w zakładach obowiązanej, w tym pod adresem ul. (...), (...) - (...) C. oraz w innych miejscach ustalonych przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego.

Postanowieniem wydanym 23 października 2015 r. Sąd oddalił wniosek. (k.193-199)

Na skutek zażalenia wnioskodawcy (k.204-209) w dniu 21 grudnia 2015 r. (k.214-216) Sąd Apelacyjny w Warszawie uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji. W motywach swego rozstrzygnięcia wskazał na niedokonanie szczegółowej oceny podobieństwa spornych wzorów i ich cech indywidualizujących, a także na pominięcie przy czynieniu ustaleń znajdującego się w aktach sprawy dowodu rzeczowego, czego konsekwencją było uznanie, że uprawniona nie uprawdopodobniła zasadności swego roszczenia.

Sąd ustalił, że:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” spółka komandytowo-akcyjna w R. jest uprawniona do wzoru wspólnotowego przedstawiającego donice zarejestrowane w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznej 8 sierpnia 2013 r. pod nr. (...) - (...) przedstawiającego donice:

(...), (...), (...).3 (dowód: świadectwo rejestracji (...) k.169-173) Uprawniona wytwarza osłony na donice z wkładem (...) przezroczyste i matowe, w różnych kolorach, m.in. o wygładzie: . (dowód: katalog k.26-94, wydruki ze strony internetowej k.149-168, dowód rzeczowy)

Przedmiotem działalności gospodarczej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. jest produkcja donic plastikowych. Oferuje ona m.in.:

- zestawy (...) złożone z wykonanych z plastiku: irydyzowanej osłony w intensywnych kolorach (fioletowym, jagodowym, cafe latte, białym, pistacjowym, kremowym, antracytowym lub czerwonym) oraz doniczki w kolorach: białym, czarnym, pistacjowym lub jagodowym – matowe,

- zestawy (...) złożone z wykonanych z plastiku: irydyzowanej przezroczystej osłony (bezbarwnej, zielonej, fioletowej, żółtej, czerwonej lub herbacianej) oraz doniczki w kolorach: białym, pistacjowym lub jagodowym, w tym o wygładzie: ,

- osłony (...) wykonane z plastiku, irydyzowane, przezroczyste - bezbarwne lub o odcieniu zielonym, fioletowym, żółtym, czerwonym lub herbacianym. (dowód: katalog k.104v-106, dowód rzeczowy) Osłony te wywołują na zorientowanym użytkowniku odmienne ogólne wrażenie niż wzór wspólnotowy spółki (...). (ocena normatywna)

Sąd zważył, że:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. UE.L.02.3.1, z 5/01/2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i jednolitego systemu ochrony. (ust. 3 art. 1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą, wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a). Postać produktu przejawia się w jego zewnętrznych cechach charakterystycznych, formie i ukształtowaniu, jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach.

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie przez 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia przesłanki z art. 1 ust. 2b w zw. z art. 5 ust. 1b i art. 6 ust. 1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca:

- wytwarzanie (making) produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub zastosowany,

- oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa,

- użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego,

- składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru zarejestrowanego na rzecz powoda, iż nie wywołuje on na zorientowanym

użytkownika odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust.2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13/10/1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (shown visibly)

Z naruszeniem mamy zatem do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. (brak nowości) Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo do wzoru przemysłowego ucieleśnionego w kwestionowanym produkcie, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego, co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów. Przepis art. 10 ust. 1 nie wymaga jednak, aby wrażenie to było wyraźnie odmienne. Wystarczające jest, że pomiędzy przeciwstawianymi sobie wzorami występują różnice, determinujące odmienną ogólnego wrażenia zorientowanego użytkownika. Interpretacja przepisu art. 10 zgodna z tezą 14 preambuły, stawiająca wymóg, aby inne wzory sprawiały na zorientowanym użytkowniku wyraźnie odmienne wrażenie niż wzór zarejestrowany prowadziły do nieuzasadnionego rozszerzenia zakresu ochrony na wszystkie te wzory, które pozbawione są zdolności rejestracyjnej (indywidualnego charakteru). (por. L. Brâncuși Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony. Wydawnictwo C.H.Beck Warszawa 2012 s.322-327)

Bez znaczenia jest, że wzór pozwanego różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Poźniak-Niedzielska Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Zorientowanym (uświadomionym) jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny.

(M. Poźniak-Niedzielska Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18/03/2010 r. w sprawie T-9/07 PepsiCo, z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen/Bosch, z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 Jose Manuel Baena Grupo, z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 Sphere Time, z 9/09/2011 r. w sprawie T-10/08 Kwang Yang Motor)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa, na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe, ewentualnie także tendencje panujące w modzie, czy gusta nabywców. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. **Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy.** (por także późniejsze wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen vs Bosch, z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 Jose Manuel Baena Grupo, z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 Sphere Time, z 13/11/2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 Antrax It)

Ocena indywidualnego charakteru wzoru ma charakter normatywny. Podobnie jak w sprawach o naruszenie znaku towarowego, w których sąd rozstrzyga o istnieniu ryzyka konfuzji z punktu widzenia modelowego konsumenta, do

kompetencji sądu należy ocena odmienności lub jej braku ogólnego wrażenia, jakie na modelowym zorientowanym użytkowniku wywołują przeciwstawiane sobie wzory. (por. wyrok Sądu Unii Europejskiej z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen/Bosch)

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18/03/2010 r. w sprawie T-9/07 Grupo Promer Mon Grafic vs. PepsiCo). Ocenie podobieństwa / odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszcyciela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób, w jaki powód używa wzoru, jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu, jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (pozwany nie kwestionuje identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu powoda). Należy przy tym wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumentów w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej: L. Brâncuși Wzór ... s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 Shenzhen/Bosch , z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 Jose Manuel Baena Grupo , z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 Sphere Time , z 9/09/2011 r. w sprawie T-10/08 Kwang Yang Motor)

System ochrony wzorów wspólnotowych nie jest doskonały. Prawo uzyskuje się w bardzo prosty sposób, przez rejestrację dokonywaną z reguły w dacie zgłoszenia, po bardzo uproszczonym badaniu warunków formalnych wniosku. Zakres ochrony nie wynika wprost z decyzji o rejestracji lecz jest określany przez sąd w każdej z osobna sprawie o naruszenie, w oparciu o konstrukcję ogólnego oglądu zorientowanego użytkownika, uwzględniającą stopień swobody twórcy. Ustalenie in casu jest wiążące dla uprawnionego i pozwanego naruszcyciela, natomiast reguły wg których sąd definiuje przedmiot ochrony i jej zakres powinny być jednolite dla wszystkich wzorów wspólnotowych, tak aby uczestnicy rynku mogli, je stosować przy podejmowaniu decyzji o użyciu własnego wzoru, mając - jeśli nie pewność to przynajmniej uzasadnione przekonanie, że nie naruszają praw osób trzecich. Zasadnicze znaczenie dla uzyskania stanu pewności prawa, będzie miało przyjęcie jako zasady, że przedmiotem ochrony jest **postać** wytworu (szerzej na ten temat: A. Wojciechowska [w] System ... s.53-60, 212-219, J. Kępiński Wzór ... s.32-34, L. Brâncuși Wzór s.274-283), jaka została zarejestrowana przez Urząd. Wskazuje na to brzmienie pkt 11. Preambuły Dyrektywy 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 X 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów: W drodze rejestracji uprawnionemu przyznana jest **ochrona cech wzoru produktu, w całości lub części, które w widoczny sposób są przedstawione we wniosku o rejestrację i które są udostępnione społeczeństwu na drodze publikacji lub konsultacji odpowiednich dokumentów**. (por także pkt 12., 13.) Ocena postrzegania wzoru (zmysłem wzroku) ma charakter obiektywny i jest niezależna od tego, jakie były w istocie intencje zgłaszającego i jak on sam wyobraża sobie produkt, w którym wzór wspólnotowy zostanie zawarty lub zastosowany (jakie ma wymiary, jaka jest funkcjonalność produktu, w którym jest zawarty lub zastosowany).

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych prawo krajowe, zarówno materialne (ust.2.) jak i procesowe. Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy w tym zakresie udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. (§ 2.) **Zgodnie z art. 730¹ k.p.c., wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia**, który istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie ruchomości. (art. 747 pkt 1 k.p.c.) Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do

okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników na czas trwania postępowania. (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Zasadniczym warunkiem uwzględnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zaniechanie naruszeń praw do wzoru wspólnotowego lub przemysłowego jest (co najmniej) uprawdopodobnienie istnienia prawa oraz faktu jego naruszenia przez obowiązanego, w efekcie używania wzoru identycznego lub podobnego do zarejestrowanego.

Prawo wyłączne spółki (...) używania zarejestrowanego wzoru wspólnotowego nr (...) - (...) zostało należycie wykazane dokumentem w postaci świadectwa rejestracji OHIM. Został w nim przedstawiony graficznie w trzech rzutach wzór produktu – donicy:

(...). (...). (...).3

Nie można się zgodzić dokonany przez uprawnioną opisem cech istotnych mających determinować zakres ochrony wzoru (k.10). Zgłoszona do rejestracji donica ma bowiem kształt bryły geometrycznej – odwróconego ściętego stożka, widoczny w rzutach 1. i 3., nie tylko należący do domeny publicznej, ale też od lat powszechnie stosowany przez producentów donic i wazonów. Wynika to choćby z oferty katalogowej stron przedstawionej przez wnioskodawcę (k.26, 27v, 29v, 38-v, 62, 98-99, 109-110, 117, 138, 154, 167). Z tych względów zorientowany użytkownik tego rodzaju produktów, a więc osoba, która zwykle używa donic kwiatowych nie będzie nań zwracał szczególnej uwagi przy ocenie podobieństwa. To nie w dobrze mu znanym kształcie poszukiwać będzie elementów indywidualizujących wzór, wyróżniających go w stanie sztuki. Ze względu na brak koloru (szarość) i ornamentacji, czy oryginalnego materiału, z którego wykonana jest donica zarejestrowana na rzecz spółki (...), zorientowany użytkownik uzna za cechę charakterystyczną wzoru jego prostotę, szarość i zwyczajność. Przedstawiona we wzorze donica różni się tym właśnie od innych, że została pozbawiona takich cech, które mogłyby ją indywidualizować, ze względu na użyty materiał, kolorystykę, czy ornament. Niczym szczególnym nie wyróżnia się także dno donicy, na którym zarysowane zostały dwa zwykle okręgi. Zorientowany użytkownik nie dostrzeże w nim elementów, które odróżniają zarejestrowany wzór od innych, wcześniej mu znanych. Wbrew przekonaniu uprawnionej, zakresem wyłączności nie jest objęty niewidoczny „okrągły pierścień o grubości równej grubości ścianki bocznej osłonki” ani funkcjonalność polegająca na możliwości stosowania wkładu w kształcie stożka ściętego o wywiniętej na zewnątrz górnej krawędzi.

Kształt donicy nie ma charakteru indywidualizującego wzór (...) (...) - (...). Co więcej, wyłączność jego używania nie może być przyznana jednemu tylko przedsiębiorcy. Kształt bryły geometrycznej, jako należący do domeny publicznej, dobrze znany i powszechnie stosowany zostanie przez zorientowanego użytkownika pominięty przy ocenie podobieństwa wzoru wspólnotowego i przeciwstawionego mu wzoru przemysłowego osłony zastosowanej lub zawartej (w zestawie) w produkcji obowiązanej, z punktu widzenia art. 10 rozporządzenia. Zwróci on uwagę na materiał, z którego wykonano osłony i ich kolorystykę.

Jakkolwiek zakres swobody twórczej projektantów doniczek nie jest nadmiernie ograniczony, mogą oni bowiem dokonywać wyboru w zakresie kształtu, materiału, ornamentyki i kolorystyki, to właśnie te dwie ostatnie cechy będą dostatecznie odróżniać produkty obowiązanej, której nie można czynić zarzutu, że w swym wzorze wykorzystuje znany kształt, twórczo go wzbogacając o odmienny od ceramiki i matowego plastiku materiał oraz jego zabarwienie.

Przeciwstawiając zarejestrowanemu wzorowi wzory przemysłowe zastosowane w produktach obowiązanej zorientowany użytkownik zwróci szczególną uwagę na transparentność osłony (...), charakterystyczną raczej dla szklanych wazonów niż donic (tak też przedstawiona jest na fotografii na k.106 akt) oraz intensywność koloru osłony w zestawie (...), całkowicie różne od matowej szarości, które dodatkowo mają cechy iryzacji tj. ubarwienia strukturalnego, polegającego na powstawaniu tęczy barw w wyniku interferencji światła białego odbitego od przezroczystych lub półprzezroczystych ciał.

Ze względu na różnice materiałów, z których donica i osłony są wykonane oraz kolorystykę zorientowany użytkownik nie uzna, że wzór (...) (...) - (...) i wzory przemysłowe zastosowane w produkcji obowiązanej wywierają na nim

tożsame ogólne wrażenie. Zauważy on właśnie to, co dla donic jest nietypowe - połączenie transparentnej mieniającej się kolorami tęczy tuby z wewnętrzną kolorową donicą, która nie występuje w zarejestrowanym wzorze wspólnotowym. Dostrzeże także odmienny układ okręgów na dnie osłony. Obowiązanej nie można zatem postawić zarzutu naruszenia wyłączności używania wzoru wspólnotowego, w rozumieniu art. 10 rozporządzenia. **Brak więc podstaw, by stwierdzić, że roszczenia, z którymi w przyszłości spółka (...) zamierza wystąpić na drogę sądową zostały należycie uprawdopodobnione. Z tych względów, Sąd postanowił o oddaleniu wniosku. (a contrario art. 730¹ k.p.c.)**

Należy przy tym powtórzyć, że jednoznaczne wskazanie przez profesjonalnego pełnomocnika wnioskodawcy na fakt naruszenia wyłączności używania wzoru wspólnotowego zarejestrowanego na rzecz P. oraz na przepisy rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych, jako na podstawę prawną przyszłych roszczeń wynikających z tego naruszenia, wyłącza możliwość oceny – w granicach wyznaczonych w art. 321 k.p.c. – działania obowiązanej pod kątem jej zgodności z regułami uczciwej konkurencji, w szczególności jako czynu stypizowanego w art. 13 ust. 1 u.z.n.k. lub zdefiniowanego w art. 3 ust. 1 u.z.n.k.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

13/01/2016 r.